

— казала жената, като въздъхнала отъ умора: — сега азъ имамъ много работа, и той ми направи голъма услуга.

Въ тази минута, моя миличка, конската кожа, провъсена на входа на пещерата съ опашката надолу, паднала и съ шума си напомнила за условието, сключено между жената и котарака; и когато тя дошла да подигне кожата котаракътъ се вмъкналъ и, напълно доволенъ, се разположилъ въ пещерата. Той казалъ:

— Ти ме похвали и сега азъ мога да стоя въ пещерата всъкога, всъкога и всъкога. Но сѣ пакъ азъ съмъ котаракъ, който обича да скита самъ, кждѣто му скимне.

Жената се разсърдила много и като се нацупила, взела хурката и седнала да преде. Но дѣтето почнало да плаче, защото котаракътъ го оставилъ и майката не могла да го успокои. Дѣтето се мѣтало и плакало толкова много, че цѣло посинѣло. Котаракътъ казалъ:

— Вземи малко прежда, намотай я на кълбо, завържи я съ конецъ за вретеното и я повлѣчи по пода. Твоего дѣте, вмѣсто да плаче, ще се разсмѣе.

Жената привързала топче прежда на вретеното и го повлѣкла по пода, а котаракътъ тичалъ слѣдъ кълбото, перкалъ го съ крака, прѣмѣталъ се, подмѣталъ и него по гърба си. Дѣтето се разсмѣло. То пропѣлзѣло слѣдъ котарака и се затъркаляло съ него по пода, додѣто се уморило и заспало, както било пригърнало котарака въ обятията си.

— Сега, — казалъ котаракътъ, — азъ ще му попѣя пѣсенчица, за да поспи по-дълго врѣме. — И почналъ той да мърка, отначало тихо, послѣ по-силно, слѣдъ това пакъ тихо и пакъ силно, докато дѣтето заспало дълбоко.

Жената, като гледала дѣтето и котарака, усмихнала се и казала:

— Ти го приспа много добрѣ. — Не отричамъ, че ти си много любезенъ котаракъ.

Въ сжщата тази минута, моя миличка, гжстъ димъ се повърналъ изъ куминя, цѣлъ облакъ изпълнилъ пещерата и пуфф! — напомнилъ на жената условието, което била сключила съ котарака. А когато димътъ се разнесълъ, пъргавиятъ котаракъ вече лежалъ около огъня и се чувствувилъ много добрѣ.